

munalbestyrelsen har anbefalet et gammelt Menneske til dansk Indfødsret med den udtrykkelige Motivering, at vedkommende nu havde ofret hele sin Arbejdskraft her i Landet i de Aar, da han havde Kræfter til at arbejde og udrette noget, nu var Arbejdskraften opbrugt, nu var det rimeligt, at vedkommende kom paa lige Fod med andre Mennesker her i Landet og kunde faa f. Eks. Alderdomsforsørgelse. For yngre Personers Vedkommende mener jeg, det er rigtigt at forlange, at de skal kunne klare sig selv for at kunne faa Indfødsret.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at man stemmer for de stillede Ændringsforslag, som jeg anser for i nogen Maade at være Forbedringer, om end jeg ikke tror, at de vil faa nogen særlig vidtrækkende Betydning.

Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Kragh har følt sig helt tilfreds med mine Bemærkninger. Det ærede Medlem opfordrede mig til at tage køligt paa Henstillingerne, jeg har hverken villet lægge nogen Varme eller Kølighed af usædvanlig Art i mine Bemærkninger. Jeg har villet give Udtryk for min Opfattelse af det foreliggende Forhold og mener ogsaa dermed fuldt at have tilfredsstillet de Medlemmer af Udvalget, som var ivrige for at faa Henstillingen gjort til Ministeriet. Jeg kan love, at der vil blive taget det mest mulige Hensyn til de Ansøgere, der kommer, men vi vil ikke afskære os fra Retten til at bedømme hvert enkelt Tilfælde, saaledes at vi overfor Rigsdagen kan tage Ansvar for, at vedkommende faar Indfødsret, naar vi har indstillet ham dertil.

L. D. Rasmussen: I Anledning af de 4 Punkter i Betænkningen med tilhørende Bemærkninger i Bilagene, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Erhvervelse af Vandelsattester. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, om der ikke kunde findes en mere praktisk Form for Tilvebringelsen af disse Attester. Har en Udlænding været her i Landet i en Række Aar og maaske opholdt sig en 16—18 forskellige Steder, vil det være meget vanskeligt for ham at faa Vandelsattest fra de første Opholdssteder, idet ingen vil kunne erindre ham, eller maaske de, der har kendt ham nøje, er døde eller lignende. Vilde det ikke være muligt, at vedkommende i Stedet for selv at skaffe sig Vandelsattester fra enkelte Personer, hvis Sandfærdighed skulde attesteres, kunde nøjes med ved Henvendelse til Øvrigheden indenfor

den paagældende Retskreds at faa en Erkendelse af, at der ikke var noget ufordelagtigt bekendt om den paagældende Ansøger. Det vilde maaske kunne være tilstrækkelig Vandelsattest. Jeg vil henstille denne Tanke til den højtærede Ministers Overvejelse, thi som det er for Øjeblikket, er det lidet heldigt, idet der kommer adskillige Vandelsattester, som de paagældende har givet mere af Hjælpsomhed, end fordi de kender vedkommende saa nøje, som Vandelsattesten angiver.

Kragh: Min Henstilling til den højtærede Minister om at modtage de under 3 og 4 fra Udvalget fremsatte Henstillinger med en vis Kølighed fremkom ganske særlig som Udtryk for Hensyntagen til det, som Rigsdagen i denne Sag maa ønske, thi Henstillingerne under 3 og 4 gaar ud paa, at Ministeriet skal følge en anden Fremgangsmaade end hidtil, og det er derved, jeg er betænkelig. Fremgangsmaaden har hidtil været den, at Ministeriet ved Udarbejdelsen af det aarlige Indfødsretslovsforslag følger Reglerne strikte. Denne Udarbejdelse er altsaa i Virkeligheden en rent ekspeditionsmaessig Sag. De paa Lovforslaget opførte Personer er saadanne, som utvivlsomt har Adkomst til at opføres paa Lovforslaget. Jeg ved da heller ikke noget Eksempel paa, at der under Behandlingen i Rigsdagen er udtaget Personer, som har været opført paa Lovforslaget med det Formaal, at de skulde have Indfødsret. Naar Lovforslaget efter første Behandling gaar i Udvalg, faar Udvalget tilstillet samtlige Andragender om Erhvervelse af Indfødsret, som er tilgaaet Ministeriet, og under Udvalgets Arbejde med Sagen i Forhandling med Ministeriet afgøres det derefter, om der blandt dem, som har ansøgt, men ikke er opført paa Listen, findes saadanne, som der var Grund til at vise et særligt Hensyn ved at dispensere fra de strenge Bestemmelser, om der blandt saadanne Personer, som har faaet Fattighjælp, eller som har faaet en i den offentlige Mening vanærende Straf, dog skulde findes nogle, som det kan skønnes rimeligt at opføre paa Listen. Derigennem har Rigsdagen faaet al den Indfyldelse paa denne Sag, som den kan ønske sig, og kun derigennem, ved Fastholdelsen af disse Regler, bliver Rigsdagen stillet overfor et Forslag, som danner den faste Grund, paa hvilken Rigsdagens Skøn i øvrigt kan bygges. Derfor er det, jeg henstiller til den højtærede Minister at følge den sædvanlige Fremgangsmaade; saa